

Kapitalbeskattningens förutsättningar i Sverige

DANIEL WALDENSTRÖM, SPENCER BASTANI OCH ÅSA HANSSON

Daniel Waldenström är professor i nationalekonomi, verksam vid Institutet för Näringslivsforskning och gästprofessor vid Paris School of Economics.
daniel.waldenstrom@ifn.se

Spencer Bastani är docent i nationalekonomi vid Linnéuniversitetet.
spencer.bastani@lnu.se

Åsa Hansson är docent i nationalekonomi vid Lunds universitet och verksam vid Institutet för Näringslivsforskning.
Asa.Hansson@nek.lu.se

Årets SNS Konjunkturrådsrapport diskuterar och analyserar förutsättningarna för kapitalbeskattning i Sverige. Mycket har hänt sedan århundradets skattereform. Det gäller hur kapital beskattas, storleken och fördelningen av kapital och inte minst kunskapen om hur kapital skatter bör utformas. Utifrån detta, och de brister vi finner i dagens kapitalbeskattning, diskuterar vi hur kapitalbeskattningen kan förbättras utifrån både ett effektivitets- och fördelningsperspektiv. Vi förespråkar bl a en mer likformig kapitalbeskattning och en skatteväxling från arbetsinkomstbeskattning till kapitalinkomstbeskattning.

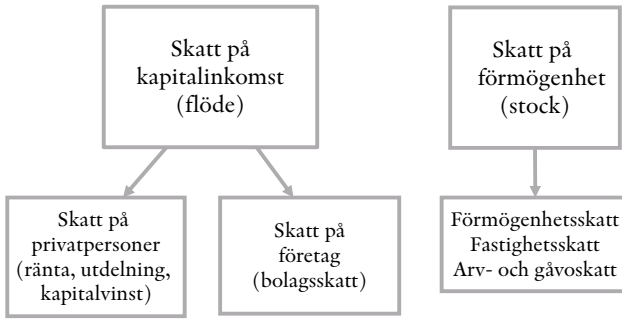
För snart 30 år sedan genomförde Sverige en genomgripande reform av hela skattesystemet. Sedan dess har både samhället och skattesystemet genomgått stora förändringar. Sverige har gått med i EU, världsekonomin har globaliserats och kapitalmarknaderna har avreglerats. Förändringar av arbetsmarknaden och arbetsinkomstbeskattningen har rönt stor uppmärksamhet (t ex införande av värnskatt, flera steg av jobbskatteavdrag, differentierade arbetsgivaravgifter och expertskatt), men förändringarna i kapitalets storlek och fördelning samt i kapitalbeskattningens utformning har under samma period varit minst lika betydelsefulla.

Förändringarna i kapitalskatterna är flera och långtgående. Grundprincipen om enhetlighet och likformighet har i allt väsentligt övergetts. Både kapitalinkomster och fastigheter beskattas i dag på olika sätt, utifrån från såväl skilda avkastningsberäkningar som olika skattesatser. Kapitaltillväxten har varit kraftfull under samma period. Förmögenhetskvoten, alltså det totala privata kapitalvärdet delat med nationalinkomsten, har fördubblats på 20 år och ligger i dag på sin högsta nivå på över 200 år. Att kapitalvärden växer skapar möjligheter för investeringar och tillväxt, men även oro för ökade inkomst- och förmögenhetsskillnader som kan få social och politisk sprängkraft.

I denna artikel analyserar och diskuterar vi kapitalbeskattningens förutsättningar i Sverige. Vi utgår från den senaste nationalekonomiska forskningen samt fakta om ekonomins och skatternas struktur. Innehållet baseras på SNS Konjunkturrådsrapport 2018 (Waldenström m fl 2018) där utförligare analyser presenteras.

1. Bör kapital beskattas?

Frågan om vi alls bör beskatta kapital är viktig. Klassiska studier från 1970-

Figur 1
Skiss över kapitalbeskattningens struktur

Källa: Waldenström m fl (2018).

och 1980-talens skatteforskning (se t ex Atkinson och Stiglitz 1976; Chamley 1986; Judd 1985) belyste kapitalbeskattningens snedvridande effekter på sparbeslut och investeringar och tolkades av många som att den optimala skatten på kapitalinkomster rentav kan ligga på noll procent. Senare forskning av kapitalbeskattning har utvidgat analysen och resulterande slutsatser gällande optimal kapitalbeskattning skiljer sig ofta från ovan nämnda. Flera argument för kapitalbeskattning har förts fram. Ett är att det finns en stark koppling mellan kapitalägande och förmågan att tjäna en hög inkomst och därmed erhålla en hög livslön (se t ex Banks och Diamond 2010). Därigenom kan en skatt på kapitalinkomster delvis ersätta höga marginalsatser på arbetsinkomster eftersom den omfördelar mellan samma grupper i samhället. Ett annat argument är att en skatt på sparande gör att individer sparar mindre och tvingas arbeta mer senare i livet, när de är som produktivast (Bastani m fl 2013; Golosov m fl 2006). Att marginalsatser på arbete även hämmar kapitalbildningen, men då humankapitalets, i form av minskad investering i utbildning och karriärutveckling är ytterligare ett argument för att lägga större tonvikt vid finansiella kapitalbeskattningar. Slutligen har poängterats att allt kapital inte är ett resultat av sparande, utan har uppkommit till följd av tursamma omständigheter, t ex arv, vilket kan leda till helt andra slutsatser gällande kapitalbeskattningens hämmade effekter (Piketty och Saez 2013).

Principiellt sett kan man skilja mellan skatter på kapitalets stockvärde, dvs förmögenheten, och dess avkastning, dvs kapitalinkomster. Figur 1 visar ett förenklat schema över hur olika kapitalbeskattningar kan delas in i dessa två typer.

I Sverige beskattas kapitalinkomster separat från arbetsinkomster i ett skattdualt skattesystem. Detta är en fördel eftersom arbets- och kapitalinkomster reagerar på olika sätt på beskattning, och hänger på olika sätt samman med individers välfärdsförändringar, och bör därför i regel inte beskattas med samma skattesats. Förmögenhetsskatter har flera fördelar, men också viktiga principiella problem när det gäller beskattningen av

aktiekapital.¹ Skatter på arv snedvrider förmodligen den ekonomiska aktiviteten i liten utsträckning och kan motiveras om principen om ”lika möjligheter” tillskrivs tillräckligt stor vikt (Fahri och Werning 2013). Fastigheter, slutligen, är en skattebas som inte påverkas nämnvärt av att beskattas, vilket utgör ett starkt principiellt argument för en fastighetsskatt. En annan principiell motivering för en skatt på bostäder är att investeringar i fastigheter ger avkastning i dubbelt avseende, dels genom att de kan öka i värde över tid, dels genom att ge en bostadsnytta under tiden.

2. Kapital och den ekonomiska fördelningen

I alla utvecklade ekonomier är förmögenhet och kapitalinkomster mer ojämnt fördelade än arbetsinkomster. Trots detta är det inte givet hur kapital ska beskattas eftersom kapitalbeskattningen måste utformas med hänsyn till hur kapitalet har erhållits, dess rörlighet samt kapitalägarens övriga socioekonomiska position. Vi analyserar kapitalägandet i Sverige i termer av dels omfattning och struktur, dels dess betydelse för den ekonomiska fördelningen.

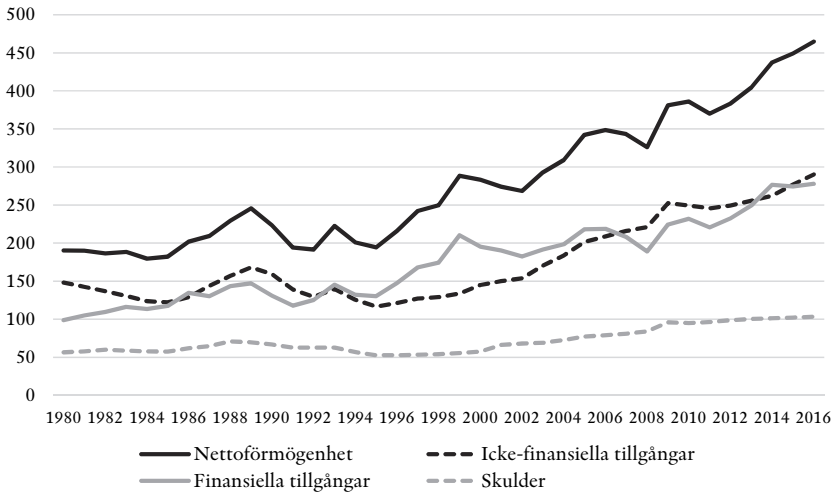
Värdet av den totala privata förmögenheten, mätt som summan av alla icke-finansiella och finansiella tillgångar minus skulder, har vuxit markant på senare tid. Figur 2 visar hur kvoten mellan den privata förmögenhetens totalvärde och nationalinkomsten mer än fördubblats i Sverige, från drygt två till nästan fem.² Ett liknande mönster kan ses i hela västvärlden, med relativt kraftiga ökningar av förmögenhetskvoten sedan 1980- och 1990-talen (se t ex Piketty och Zucman 2014). I Sverige har ökningen på senare tid varit snabbare än i de andra rika länderna och samtidigt avviker Sverige genom att ha en relativt stor offentlig förmögenhet.

Figuren ger även indikationer till orsakerna till den svenska privata kapitaltillväxten sedan 1990-talet. Två huvudförklaringar framträder: bostadskapitalets värdeökning och det växande pensionssparandet. Uppgången i bostadspriser och aktiekurser ligger bakom huvuddelen av denna uppgång.

Kopplingen mellan kapitalägande och arbetsinkomst lyfts fram i nyare studier om optimal kapitalbeskattning. Särskilt framhålls att om det finns ett samband mellan kapitalägande, och i synnerhet kapitalinkomster, och förmågan att tjäna en hög inkomst, kan detta motivera en positiv kapitalbeskattning samtidigt som skatten på arbetsinkomster sänks. I figur 3 visar vi hur detta samband ser ut bland svenska vuxna individer. Vi rangordnar individerna utifrån genomsnittet av deras tre senaste års förvärvsinkomster (summan av taxerad lön och näringsinkomst) och ställer detta mot å

¹ En fördel med förmögenhetsskatten är att den träffar en bred skattebas, problemet är att många tillgångar är svåra att värdera. Detta gäller i synnerhet onoterade tillgångar. Ingår inte alla typer av förmögenheter i skattebasen skapas snedvridningar. Beskattning av aktiekapital kan dessutom skapa likviditetsproblem för företag.

² För en mer detaljerad analys av den svenska nationalförmögenheten, se Waldenström (2016).

Figur 2
Total privat förmögenhet och dess sammansättning (procent av nationalinkomsten)

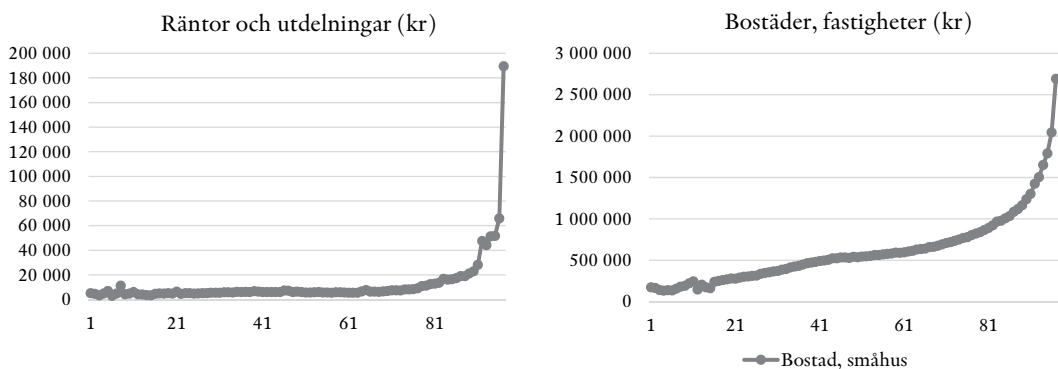
Källa: Waldenström (2016, 2017).

ena sidan inkomster från ränta och aktieutdelning och å andra sidan taxerat fastighetsägande.

Ränte- och utdelningsinkomster är låga i majoriteten av befolkningen, vilket förklaras av en kombination av att låg- och medelinkomsttagare inte har särskilt stort finansiellt sparande i bank eller aktier (fondkontons utdelningar syns inte här eftersom deras avkastning ofta återinvesteras) och av det låga ränteläget. Fastighetsägandet ökar dock tydligare i fördelningen, dvs ju högre arbetsinkomsten är, desto större är fastighetsägandet. Vad som emellertid sticker ut i båda bilderna är den mycket kraftiga ökningen i den allra översta delen av fördelningen där den översta percentilens kapitalinkomster och fastighetsägande är flera gånger större än hos befolkningen i övrigt.

Den ekonomiska ojämlikheten i Sverige är internationellt sett låg. Den har dock vuxit på senare tid, särskilt vad gäller inkomsternas fördelning. Vi har även studerat förmögenhetsfördelningens utveckling, men där är datatillgängligheten bristfällig efter att den individbaserade statistiken försvann i samband med förmögenhetsskattens slopande och resultaten är därför betydligt osäkrare. Ett alternativt mått är att relatera affärspressens listor över miljardärer och nationalräkenskapernas privata förmögenhetstotaler. Resultaten från en sådan analys visar att koncentrationen har ökat kraftigt de senaste decennierna: Gruppen miljardärer i Sverige har nästan sexdubblat sin andel av den totala privata förmögenheten mellan 1981 och 2016. Pensionskapitalets betydelse är dock fortfarande till stor del outforskad, vilket är problematiskt med tanke på att hushållen äger runt 4 700 miljarder kr i fonderade pensioner.

Slutligen studerar vi kapitalets betydelse för social rörlighet, alltså familjebakgrundens betydelse för personers möjlighet att byta position i den

Figur 3
Koppling mellan kapitalägande och arbetsinkomst

Ann: Statistiken baseras på hela den vuxna befolkningen inkomståret 2013. Räntor inkluderar inte avdrag för ränteutgifter. Fastighetsvärdet inkluderar inte bostadsrättslägenheter.
Källa: Waldenström m fl (2018).

ekonomiska fördelningen. Resultaten antyder att särskilt förmögenhetsfördelningens dynamik är relativt låg i Sverige. Den genomsnittliga korrelationen mellan faders och söners kapitalinkomster är högre än för arbetsinkomster och Sverige har en lägre förmögenhetsrörlighet än i Danmark och högre andel arvingar i den yttersta förmögenhetstoppen än i USA. Arvens betydelse har dessutom vuxit kraftigt på aggregerad nivå under senare år och motsvarar i dag en sjättedel av hushållens disponibla inkomst, vilket är mer än hushållens totala kapitalinkomster.

3. Erfarenheter av kapitalbeskattning

En grundprincip i skattereformen 1991 var att alla former av kapital skulle beskattas likformigt för att undvika snedvridningar i spar- och investeringsbeslut och möjlighet till skattearbitrage. En enhetlig skattesats på 30 procent bestämdes men vissa avvikelser fanns ändå. I dag används fortfarande denna skattesats, men med ett ökat antal undantag och olika metoder för att beräkna den beskattningsbara avkastningen har tillkommit. Skattesatsen varierar mellan ca tio och över 40 procent beroende på investeringens karaktär (t ex i fastigheter eller på börsen), var de placeras (på ett investeringssparkonto eller en traditionell form) och innehavarens egenskaper (passiv eller aktiv ägare i fåmansbolag). Grundprincipen från 1990-talets skattereform har därmed i allt väsentligt övergetts.

Flera andra kapitalskatter har också genomgått betydande förändringar. En av de mer framträdande är fastighetskattens gradvisa sänkning. När det gäller småhus har skatten sänkts från att ha legat kring eller över en procent av marknadsvärdet på 1990-talet till dagens 0,56 procent av marknadsvärdet upp till ca en miljon kr och ännu lägre för högre värderade hus på grund

av det nominella takbeloppet som infaller.³ Fastighetskatten har även urholkats på andra vis, exempelvis genom frysta taxeringsvärden (vilket skedde på slutet av 1990-talet), dämpnings- och begränsningsregler samt att nybyggda fastigheter skattebefrias, sedan 2012 i hela 15 år (en höjning från tidigare fem år). Däremot beskattas obebyggd mark med en statlig fastighetsskatt på 1,33 procent av marknadsvärdet.

Bostadsrätter har hela tiden beskattats lägre än småhus. I stället för ett taxeringsvärde kring 75 procent av marknadsvärdet har bostadsrättsföreningars fastigheter taxerats till 30 procent av marknadsvärdet. Regeln följer därmed hyresfastigheters lägre taxering, men den kan motiveras av att hyresregleringen har en negativ effekt på hyreshusets marknadsvärde. Tidigare betalade bostadsrättsföreningarna en schablonbaserad inkomstskatt på tre procent på taxeringsvärdet, men den är i dag borttagen.

Beskattningen av förmögenhet, arv och gåva har också avskaffats i Sverige. När det gäller förmögenhetsskatten följer Sverige en internationell trend, där i dag endast ett fåtal länder, däribland Schweiz och Norge, har kvar någon form av skatt på sammanräknad nettoförmögenhet. Arvs- och gåvoskatter finns däremot i de flesta västländer, men alltså inte i Sverige sedan 2004. Den svenska skatten skilde sig från andra länders i ett väsentligt avseende: Grundavdraget var extremt lågt, 70 000 kr för make/maka och barn, vilket innebar att en mycket stor grupp (en tredjedel) av alla arvingar tvingades betala arvsskatt. I andra länder är grundavdraget betydligt högre (i Frankrike motsvarande en miljon kr och i Tyskland motsvarande fyra miljoner kr). Det svenska upplägget bidrog sannolikt till skattens impopularitet och avskaffande.

Effekten av dessa sänkningar syns i figur 4, där skatteintäktens andel av BNP fallit i Sverige medan den ökat i nästan alla andra OECD-länder. Sänkningen i Sverige är särskilt notabel eftersom bostadspriserna under samma period mer än fyrdubblats i genomsnitt, vilket skulle ha resulterat i en intäktsökning även med oförändrade skattesatser.

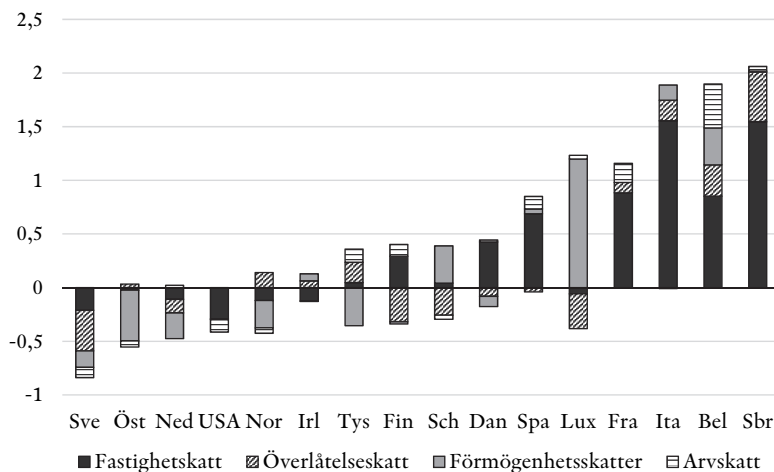
Kapitalflykt till skatteparadis har begränsat möjligheten för västländernas regeringar att beskatta finansiellt kapital. De senaste årens internationella informationsavtal har dock förändrat situationen. Sedan slutet av 2000-talet har över 115 länder, däribland många skatteparadis, undertecknat multilaterala avtal som innebär automatisk information om utländska medborgares kapitalinnehav. Mycket talar för att möjligheten för individer att gömma undan kapital i utlandet för att slippa skatt i hemlandet kommer att minska om än inte försvinna helt.

4. Attityder till kapitalbeskattning i Sverige

Den sociala acceptansen för skatter är viktig för skattesystemets långsiktiga stabilitet. Medan ekonomer kan ge tydliga rekommendationer om vil-

³ En villa värd tio miljoner betalar en skatt på 0,075 procent, alltså en tiondel i skatt jämfört med en villa värd en miljon.

Figur 4
Förändring i kapitalbeskattning,
1991–2015 (procent
av BNP)

Källa: OECD (2017).

ka skattebaser som är att föredra, behöver politiker även ta hänsyn till om dessa skattebaser är politiskt möjliga.

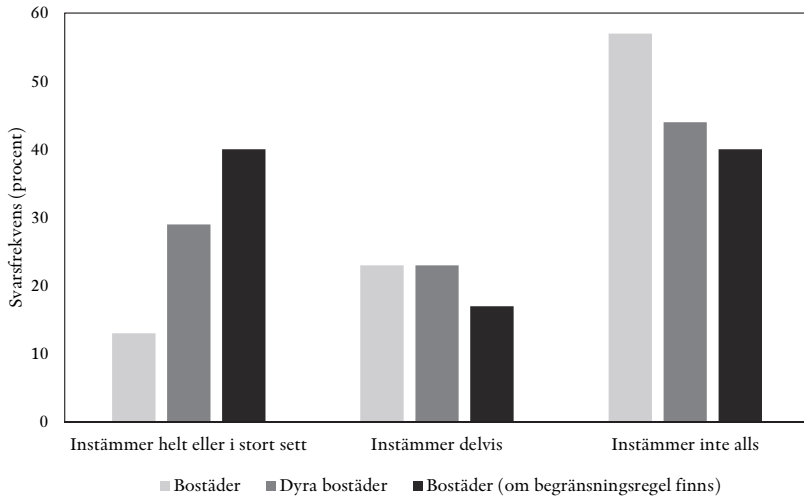
För att förbättra kunskapen om opinionen till kapitalbeskattning genomförde vi en undersökning där vi bad Statistiska centralbyrån (SCB) be 12 000 slumpmässigt utvalda personer att fylla i en pappersenkät med frågor kring kapitalbeskattning. Svarefrekvensen var 48,5 procent, vilket är mycket högt för denna typ av undersökning.

Resultaten visar att stödet för kapitalbeskattning varierar beroende på hur skatterna utformas. Svenskarna är generellt sett skeptiska till ökad beskattning och detta gäller i viss utsträckning även kapitalbeskattning. En minoritet i befolkningen ger starkt stöd till fastighetsskatt, arvsskatt och förmögenhetsskatt, men stödet ökar när dessa skatter innehåller progressiva element, såsom lättnader för hushåll med låg inkomst eller att skatten endast ska träffa dyra bostäder eller stora arv. Figur 5 visar hur attityderna till en skatt på bostäder varierar beroende på hur skatten utformas. Om skatten träffar dyra bostäder eller begränsas för låginkomsttagare är stödet betydligt större än för en skatt som är lika för alla och som saknar begränsningsregel.

Befolkningens attityder till skatt på olika typer av kapitalinkomster, illustrerade i figur 6, varierar också. Stödet är störst för skatt på reavinsterna på aktie- och bostadsförsäljning, företagsförsäljning och aktieutdelning, medan stödet är lägst för skatt på bankränta och lotterivinst.

5. Rekommendationer för policy

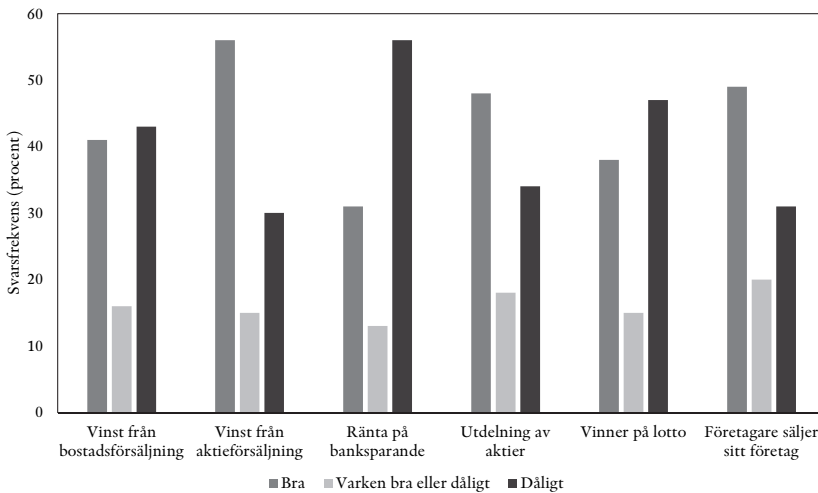
Rapportens analyser resulterar i ett antal rekommendationer om hur kapital bör beskattas i Sverige. Förslagen är utformade så att den övergripande skattenivån hålls oförändrad.

Figur 5
Attityder till skatt på bostäder

Anm: Den exakta frågan som besvarades var: "Vad tycker du om följande påståenden?" följt av presentationer av de olika alternativen: "En skatt på bostäder bör införas", "En skatt på dyra bostäder bör införas" och "En skatt på bostäder bör införas, men låt folk med låg inkomst betala mindre".

Källa: Waldenström m fl (2018).

Figur 6
Attityder till olika kapitalinkomstskatter.

Anm: Den exakta frågan som besvarades var: "Tycker du att det är bra eller dåligt med en skatt..." följt av presentationer av de olika kapitalinkomstalternativen.

Källa: Waldenström m fl (2018).

1) *Öka likformigheten i kapitalinkomsternas beskattning.* I dag beskattas kapitalinkomster på olika sätt, till skattesatser på mellan tio och över 40 procent beroende på typ av kapitalinkomst. En sådan variation skapar snedvridning av sparbeslut, skattearbitrage och oförutsägbarhet och är därmed samhälls-ekonomiskt kostsam.

Vi anser därför att kapitalinkomstbeskattningen bör harmoniseras och att alla kapitalinkomster beskattas med en generell skattesats. Vi anser att 25 procent är en lämplig nivå sett till övriga kapitalskatter samt läget i andra länder. Beskattningen av pensionsförsäkringar, kapitalförsäkringar och investeringssparkonto (ISK) kommer att förändras genom att den nuvarande schablonbaserade avkastningen ersätts med faktisk avkastning. I praktiken kommer ISK och kapitalförsäkringar därmed att försvinna i sin nuvarande form. Nya sparformer bör utredas som förenklar fondsparande utan att ge upphov till snedvridande skatte- och inlåsnings effekter.

2) *Inför en fastighetsskatt lika för hus och bostadsrätter, men sänk skatten vid omsättning.* Alla rika länder beskattar fastigheter eftersom de utgör en effektiv skattebas, det skapar skattebalans mellan olika investeringsformer och mellan de som hyr och de som äger sitt boende och det kan även motiveras fördelningsmässigt.

Vi föreslår att alla fastigheter beskattas i relation till sitt marknadsvärde. Dagens takbelopp som inträder vid relativt låga taxeringsvärden innebär att fastighetsbeskattningen är regressiv, där ägare av dyra fastigheter betalar en lägre skattesats än ägare av billiga fastigheter.

Skillnaden mellan småhus och bostadsrätter är omotiverad och bör tas bort. Begränsningsregeln som minskar fastighetsskatten för hushåll med låg inkomst bör utvidgas så att den gäller samtliga hushåll, inte enbart pensionärer som i dag.

Skatten på bostäders omsättning bör mildras. Vi föreslår att stämpel-skatten, som är en ren flyttskatt, bör avskaffas helt. Vi diskuterar även en sänkt skatt på kapitalvinster vid realisation genom att en årlig normalavkastning dras bort (eftersom den beskattas med löpande fastighetsskatt) och att endast realisationsvinster därutöver beskattas.

3) *Utred en skatt på större arv, men inte på förmögenhet.* Ärvt kapital ökar i betydelse och ojämlikheten i livschanser riskerar att öka. Arv beskattas i dag i många västländer. Erfarenheterna från den tidigare svenska arvsskatten visar på flera praktiska problem med bl a värdering och generationsskiften för företag, men också att dess utformning avvek från den i andra länder. Vi föreslår att förutsättningarna för en skatt på arv och gåvor utreds. Förmögenhetsskatten bör inte återinföras på grund av dess problem med värdering, likviditet och träffsäkerhet.

4) *Skatteväxla från arbete till kapital.* Vi balanserar förslagen om höjda kapitalskatter med att sänka skatten på arbetsinkomster för att hålla den totala skattenivån oförändrad. Exakt hur detta ska gå till kan diskuteras. Merparten av förslagen gäller fastigheter, vars ägande är förhållandevis utspritt, vilket talar för en bred sänkning av arbetsinkomstskatten. Samtidigt understryker våra analyser den starka kopplingen mellan kapitalägande och höga arbetsinkomster. Fördelningsmässigt neutralast, och sannolikt med de högsta effektivitetsvinster för ekonomin i stort, skulle därför vara att sänka marginalskatten för medelstora och höga arbetsinkomster.

Vi är medvetna om att våra förändringsförslag kan väcka starka reaktioner. Det ligger i skatters natur att människor berörs, antingen beroende på deras ekonomiska egenintressen eller ideologiska motiv. Man får emellertid inte glömma att skatterna måste utformas utifrån *hela samhällets behov* att finansiera gemensamma åtaganden samt en politiskt beslutad nivå på ekonomisk omfördelning. Om intäktsneutralitet är en restriktion, vilket vi har utgått från i denna rapport, måste det som inte tas ut i kapitalbeskattning därför tas ut i form av beskattning av arbete, antingen via löneskatter eller när lönerna används för konsumtion som konsumtionsskatter.

Ekonomers roll är att utforma välgrundade förslag på beskattning som leder till intäkter och omfördelning med så små snedvridande effekter som möjligt. Våra rekommendationer om förändrad kapitalbeskattning är naturligtvis inte perfekta och de behöver både diskuteras och utredas vidare. Vi är emellertid ganska säkra på att våra förslag om ökad likformighet i kapitalbeskattningen har samhällsekonomiskt gynnsamma effekter. Vi är också tämligen övertygade om att balansen mellan beskattning och kapital kan förbättras.

Atkinson, A B och J E Stiglitz (1976), "The Design of Tax Structure: Direct versus Indirect Taxation", *Journal of Public Economics*, vol 6, s 55-75.

Banks, J och P A Diamond (2010), "The Base for Direct Taxation", i Mirrlees, J m fl (red), *Dimensions of Tax Design, The Mirrlees Review*, Oxford University Press, Oxford.

Bastani, S, S Blomquist och L Micheletto (2013), "The Welfare Gains of Age-related Optimal Income Taxation", *International Economic Review*, vol 54, s 1219-1249.

Chamley, C (1986), "Optimal Taxation of Capital Income in General Equilibrium with Infinite Lives", *Econometrica*, vol 54, s 607-622.

Farhi, E och I Werning (2013), "Estate Taxation with Altruism Heterogeneity", *American Economic Review*, vol 103, s 489-495.

Golosov, M, A Tsyvinski, I Werning, P A Diamond och K L Judd (2006), "New Dynamic Public Finance: A User's Guide (with comments and discussion)", *NBER Macroeconomics Annual*, vol 21, s 317-387.

Judd, K L (1985), "Redistributive Taxation in a Simple Perfect Foresight Model", *Journal of Public Economics*, vol 28, s 59-83.

OECD (2017), "Revenue Statistics – OECD Countries: Comparable Tables", stats.oecd.org/Index.aspx?DataSetCode=REV.

Piketty, T och E Saez (2013), "A Theory of Optimal Inheritance Taxation", *Econometrica*, vol 81, s 1851-1886.

Piketty, T och G Zucman, (2014), "Capital is Back: Wealth-Income Ratios in Rich Countries, 1700-2010", *Quarterly Journal of Economics*, vol 129, s 1155-1210.

Waldenström, D (2016), "The National Wealth of Sweden, 1810-2014", *Scandinavian Economic History Review*, vol 64, s 36-54.

Waldenström, D (2017), "Wealth-Income Ratios in a Small, Developing Economy: Sweden, 1810-2010", *Journal of Economic History*, vol 77, s 285-313.

Waldenström, D, S Bastani och Å Hansson (2018), *Kapitalbeskattningens förutsättningar*, SNS Konjunkturrådsrapport 2018, SNS, Stockholm.

REFERENSER